

رفتار راندگی، شاخصی خوب برای تشخیص قانونمندی

آیین‌نامه‌های زندگی را با دقت بخوانیم

مریم ترابی
همه ما معتقدیم انسان‌های قانونمندی هستیم اما آیا واقعاً این طور است؟ آیا همه ما قوانینی که در زمینه‌های مختلف وضع شده را رعایت می‌کنیم؟ یا اینکه همه ما فقط تصور می‌کنیم انسان‌های قانونمندی هستیم در حالی که این طور نیست و گاهی ناخواسته و برحسب عادت یا در موقعیت‌های خاص و پیش‌بینی نشده قانون را زیر پا می‌گذاریم. مقررات راهنمایی و رانندگی از آن دست مواردی است که همه ما تصور داریم که آن را رعایت می‌کنیم و به همین دلیل تقریباً همه‌مان از جریمه شدن شو که می‌شویم. بسیاری از صاحب‌نظران معتقدند رفتار راندگی شاخص بسیار خوبی برای تشخیص قانونمندی مردم هر جامعه‌است، البته نوع راندگی شما نشانه شخصیت شماست. البته در بسیاری مواقع اکثر ما دچار نوعی سوء تفاهم در راندگی می‌شویم. فکر می‌کنیم همه بد راندگی می‌کنند جز ما. در ادامه به برخی از این تصورات غلط و سوء تفاهم‌ها می‌پردازیم.

- صبح علی الطلوع پیامک جریمه خودرو می‌آید**
- صبح یک روز گرم تابستانی با صدای پیامک گوشی همراهم از خواب بیدار شدم. کی این وقت صبح به من پیام داده‌است؟! پیام را باز کردم: «مالک محترم خودرو به شماره پلاک انتظامی فلان، تخلف از سرعت مجاز در اتوبان سیاد شیرازی در تاریخ فلان و زمان فلان ثبت گردیده‌است. راهور تهران بزرگ». همین طور خیره به صفحه گوشی‌ام سوادم و برای چند بار فلن پیام را مرور کردم. مدام در ذهنم تکرار می‌کردم: «من که هیچ‌وقت بیشتر از سرعت مجاز نمی‌روم. در این تاریخ که تخلف ذکر شده من کجا بودم؟ من در این روز حتماً عجله داشتمت که پایم را روی پدال گاز بیشتر فشار دادم و سرعتم بالاتر از حد مجاز رفته‌است؟! اگر نه من و سرعت غیرمجاز؟! محاله! من تمام قوانین و رعایت می‌کنم. امکان نداره من تخلف کنم! ای خدا آخه چرا من جریمه شدم؟! حالا چرا صبح پیام جریمه را می‌فرستندا! عصری، آخر شبی، نه اول صبح خروس خوان!» خلاصه اینکه کلی توجیه‌تراشی در باره**

- سبک تعامل**

علاقه اجتماعی مستلزم آن است که ما به قدر کافی با زمان حال تماس داشته باشیم تا به سمت آینده معنی‌دار پیش برویم. مایل باشیم بدهمی و بیستانبیم و توانایی خود را برای کمک کردن به رفاه دیگران و تلاش کردن برای بهبود بشریت پرورش دهیم. فرایند جامعه‌پذیری که با علاقه اجتماعی ارتباط دارد، در کودکی آغاز می‌شود. کمک کردن به کودکان برای یافتن جایگاهی در جامعه و سبک احساس تعلق‌پذیری و همین‌طور توانایی کمک کردن را شامل می‌شود. آلفرد ادلر، روانشناس، علاقه

اجتماعی را با احساس همانندسازی با دیگران و همدلی با آنها برابر دانسته و در مورد علاقه اجتماعی می‌گوید: دیدن یا چشمان دیگران، شنیدن یا گوش‌های دیگران، احساس کردن با قلب دیگران. علاقه اجتماعی شاخص اصلی سلامت روانی است. کسانی که علاقه اجتماعی دارند، تلاش خود را به سمت جنبه سالم واز لحاظ اجتماعی، زندگی سودمند، هدایت می‌کنند. وقتی علاقه اجتماعی پرورش می‌یابد، احساس حقارت و بیگانگی کاهش می‌یابد. خشنودی و موفقیت ما عمدتاً با پیوند اجتماعی ارتباط دارد چراکه

سبک زندگی

سبک زندگی ۸۸۴۹۴۷۱

د

به هر حال من هم یک انسان هستم و ممکن است حتی سهواً دچار تخلف شده باشم. اما کلیشه‌های ذهنی نمی‌گذارَد که من واقعیت را بپذیرم. در واقع در چنین مواقعی ما به جای آنکه تصمیم به بررسی رفتار راندگی خود بگیریم و نه بر اساس کلیشه‌های ذهنی و از پیش باور شده، بلکه به عنوان یک قاضی بی‌طرف موضوع را مورد کنسکاش قرار دهیم، سریع خود را تطهیر می‌کنیم و همین آغاز اشتباه ماست و طبعاً با چنین رویکردی نمی‌توانیم انتظار اصلاح رفتارمان را داشته باشیم

علاقه اجتماعی مستلزم آن است که ما به قدر کافی با زمان حال تماس داشته باشیم تا به سمت آینده معنی‌دار پیش برویم. مایل باشیم بدهمی و بیستانبیم و توانایی خود را برای کمک کردن به رفاه دیگران و تلاش کردن برای بهبود بشریت پرورش دهیم. فرایند جامعه‌پذیری که با علاقه اجتماعی ارتباط دارد، در کودکی آغاز می‌شود. کمک کردن به کودکان برای یافتن جایگاهی در جامعه و سبک احساس تعلق‌پذیری و همین‌طور توانایی کمک کردن را شامل می‌شود. آلفرد ادلر، روانشناس، علاقه

اجتماعی را با احساس همانندسازی با دیگران و همدلی با آنها برابر دانسته و در مورد علاقه اجتماعی می‌گوید: دیدن یا چشمان دیگران، شنیدن یا گوش‌های دیگران، احساس کردن با قلب دیگران. علاقه اجتماعی شاخص اصلی سلامت روانی است. کسانی که علاقه اجتماعی دارند، تلاش خود را به سمت جنبه سالم واز لحاظ اجتماعی، زندگی سودمند، هدایت می‌کنند. وقتی علاقه اجتماعی پرورش می‌یابد، احساس حقارت و بیگانگی کاهش می‌یابد. خشنودی و موفقیت ما عمدتاً با پیوند اجتماعی ارتباط دارد چراکه

منوع نیست!» با لبخند گفتم: «حاج‌آقا شما راننده قدیم هستید و آیین‌نامه‌ای که شما در آن قبول شدید هم قدیمی است. چند سالی است که گردش به راست ممنوع شده و در صورت اقدام به آن تخلف حساب شده و شما جریمه می‌شوید.» کمی با تعجب نگاه کردم و بد با لبخند گفتم: «یعنی من تمام این مدت فکر می‌کردم کار درست را انجام می‌دهم در حالی که اشتباه بوده‌است. پس درست جریمه شدم!»

برگه‌ها و پیامک‌هایی که به ما هشدار می‌دهد
برگه‌ها و پیامک‌های جریمه هر کدام می‌تواند برای ما جنبه هشدار داشته باشد. کارکرد آن آگاه کردن ماز برخی رفتارهای بیرونی ما در جامعه‌است و در واقع تمام شهر و جاده‌ها را دربرین کاشته‌اند و با مدرک به ما ثابت می‌کنند که فلان تخلف راندگی را مرتکب شده‌ایم و اگر با این سرعت بالاتر از حد مجاز، مدام راندگی کنید قطعاً به خود و دیگران آسیب می‌زنید. البته بهمانند که قرار است این جریمه‌ها هر کدام برای ما حکم یک یادارنده را بازی کنند ولی در برخی اوقات هیچ تأثیری ندارد. برای همین مدام شاهد تصادفات وحشتناک در سطح شهرها و جاده‌ها هستیم. جریمه می‌شویم و مبلغ جریمه را هم پرداخت می‌کنیم ولی باز، همان کار را تکرار می‌کنیم. در نتیجه جریمه خاصیت بازدارندگی خود را در جامعه ما، دست داده‌است. بهتر است کارشناسان و مسئولان مربوطه در کنار جریمه اقدامات دیگری را هم انجام دهند. البته شوخی و جدی نگفته‌نماند این جریمه‌ها بخشی از بودجه دولت را نیز تأمین می‌کند، پس شاید صلاح نیست مسئولان مربوطه اقدامات دیگری را در دستور کار خود قرار دهند!

خودروی امدادی، راه بازگن ما نیست

بد نیست مسئولان نگاهی به برخی کشورهای دنیا داشته باشند و از آنها کمی یاد بگیرند که چطور با وضع یک سری قوانین (که البته قوانین راندگی در همه جای دنیا با کمی تغییرات بومی شبیه هم است) جامعه سالم و بدون تخلفی برای مردم کشور خود فراهم کرده‌اند. در واقع در ابتدا برای هر وسیله و امکاتی ابتدا فرهنگ استفاده از آن را در جامعه خود ایجاد کرده‌اند و بعد برای اینکه آن امکانات در چارچوب منظمی انجام

علاقه اجتماعی مستلزم آن است که ما به قدر کافی با زمان حال تماس داشته باشیم تا به سمت آینده معنی‌دار پیش برویم. مایل باشیم بدهمی و بیستانبیم و توانایی خود را برای کمک کردن به رفاه دیگران و تلاش کردن برای بهبود بشریت پرورش دهیم. فرایند جامعه‌پذیری که با علاقه اجتماعی ارتباط دارد، در کودکی آغاز می‌شود. کمک کردن به کودکان برای یافتن جایگاهی در جامعه و سبک احساس تعلق‌پذیری و همین‌طور توانایی کمک کردن را شامل می‌شود. آلفرد ادلر، روانشناس، علاقه

نگاه

احترام زورکی، الکی، راستکی و…

هر آدم محترم می محترم نیست!

بهنام صدقی

واژه احترام به معنای حرمت نگه داشتن و ارزش قائل شدن برای شخصی یا چیزی است. حرمت حفظ کردن نیز یعنی آنچه شکستن و هتکش روانباشد. همچنین حرمت و حریم شخصی عاملی است که افراد از آن دفاع کرده و سعی در حفظ آن دارند، چون وجود این حس باعث ایجاد نوعی اعتقاد به نفس و رعایت درونی می‌شود. احترام گذاشتن مختص شخص یا گروه خاصی نیست. این حس می‌تواند به افراد، اعتقادات، آداب و رسوم مختلف، اشیاء، حیوانات و حتی گیاهان باشد. در بین انسان‌ها احترام به والدین، همسر، اقوام، دوستان و همکاران از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. احترام‌گذاری به اعتقادات و سنت‌های هر شخص و جامعه‌ای نیز باعث زنده نگه داشتن آداب و رسوم قدیمی خواهد شد. گاهی ممکن است شیء و وسیله‌ای برای فردی خاطر انگیز و دارای ارزش باشد. مراعات حیوانات و گیاهان و احترام به آنان نیز بحثی قابل تأمل است. بنابراین ما باید بدانیم این کره خاکی تنها سهم انسان‌ها نیست و موجودات دیگر نیز همانند ما حق استفاده از آن و حیات خود را دارند. احترام‌گذاری در شرایط مختلف ممکن است متفاوت باشد.

علاقه اجتماعی مستلزم آن است که ما به قدر کافی با زمان حال تماس داشته باشیم تا به سمت آینده معنی‌دار پیش برویم. مایل باشیم بدهمی و بیستانبیم و توانایی خود را برای کمک کردن به رفاه دیگران و تلاش کردن برای بهبود بشریت پرورش دهیم. فرایند جامعه‌پذیری که با علاقه اجتماعی ارتباط دارد، در کودکی آغاز می‌شود. کمک کردن به کودکان برای یافتن جایگاهی در جامعه و سبک احساس تعلق‌پذیری و همین‌طور توانایی کمک کردن را شامل می‌شود. آلفرد ادلر، روانشناس، علاقه

برتری دادن ماهه‌هایی نظیر ماه رمضان، نفس و جان انسان در مقابل سایر موجودات، خانه خدا و کعبه، احترام ویژه به پیامبر اکرم (ص) و همچنین بسیاری از موارد دیگر که در قرآن مجید شاهد صحیح اجتماعی وجود عامل احترام و تکریم افراد آن جامعه‌است. انسان‌ها موجوداتی اجتماعی بوده و در این اجتماع، احترام گذاشتن و حفظ حرمت یکدیگر برای دوام روابط دارای اهمیت بسزایی است. گاهی هیچ جامعه‌ای بدون احترام گذاشتن افراد آن به یکدیگر جامعه‌ای سالم نخواهد بود. احترام و تکریم امری ضروری و لازمه برقراری نظم و انضباط اجتماعی است. لزوم ایجاد ارتباط صحیح اجتماعی وجود عامل احترام و تکریم افراد آن جامعه‌است. انسان‌ها موجوداتی اجتماعی بوده و در این اجتماع، احترام گذاشتن و حفظ حرمت یکدیگر برای دوام روابط دارای اهمیت بسزایی است. گاهی هیچ جامعه‌ای بدون احترام گذاشتن افراد آن به یکدیگر جامعه‌ای سالم نخواهد بود. احترام و تکریم امری ضروری و لازمه برقراری نظم و انضباط اجتماعی است. لزوم ایجاد ارتباط صحیح اجتماعی وجود عامل احترام و تکریم افراد آن جامعه‌است. انسان‌ها موجوداتی اجتماعی بوده و در این اجتماع، احترام گذاشتن و حفظ حرمت یکدیگر برای دوام روابط دارای اهمیت بسزایی است. گاهی هیچ جامعه‌ای بدون احترام گذاشتن افراد آن به یکدیگر جامعه‌ای سالم نخواهد بود. احترام و تکریم امری ضروری و لازمه برقراری نظم و انضباط اجتماعی است. لزوم ایجاد ارتباط صحیح اجتماعی وجود عامل احترام و تکریم افراد آن جامعه‌است. انسان‌ها موجوداتی اجتماعی بوده و در این اجتماع، احترام گذاشتن و حفظ حرمت یکدیگر برای دوام روابط دارای اهمیت بسزایی است.

گاهی اوقات ما معنا و مفهوم احترام گذاشتن را با دوست داشتن و علاقه اشتباه می‌گیریم. در صورتی که این دو مهم با هم تفاوت‌های فاحش و تناقض‌های زیادی دارند. علاقه و دوست داشتن از یکسری احساسات و عواطف درونی نشئت می‌گیرد، در حالی که احترام گذاشتن بیشتر به دلیل شرایط و فضای موجود ایجاد می‌شود. بعضی مواقع به دلیل میزان علاقه شدیدی که داریم در مورد ارزشیابی کیفیت شخصیت فرد مورد احترام دچار اشتباه شده و ارزشی بیش از حد برای او قائل می‌شویم و اگر فردی که ما بی‌احترامی کند، باز هم ما در تشخیص علاقه و احترام اشتباه کرده و این گونه نه تنها آرج و قرب کاذبی برای او قائل می‌شویم، بلکه ارزش خودمان را هم از بین می‌بریم.

حس علاقه به مورد احترام واقع شدن در درون هر فردی نهادینه شده و افراد در پی اکتساب آن هستند چراکه این امر باعث به وجود آمدن احساس امنیت و آرامش در وجود ما می‌شود. زمانی که مورد احترام شخص یا گروهی قرار می‌گیریم، نوعی لذت درونی در ما شعله‌ور می‌شود و احساس رضایت و شادی فراوانی توسط آن دریافت می‌کنیم. برای مثال زمانی که در جمع از ما تعریف می‌شود، به خود افتخار می‌کنیم و دل‌مان می‌خوابد ساعت‌ها این تعریف‌ها ادامه داشته باشد. همچنین همیشه به خود می‌بالیم که اشرف مخلوقات خداوند هستیم و به خاطر هوش و قدرت تفکر و خلاقیتی که نسبت به سایر موجودات داریم، خود را والاتر و خاص‌تر دانسته و از این موضوع احساس رضایت فراوانی می‌کنیم.

بعضی از احترام‌ها از روی ترس و اجبار هستند. گاهی اوقات افراد از ترس سود و زیان که قرار است نصب‌شان شود به فرد یا گروهی احترام گذاشته و یا مدام در حال سیاست و تعریف و تمجید از آنها هستند. برای مثال بسیاری از افراد به دلیل نداشتن امنیت شغلی مدام در حال احترام‌گذاری ویژه به افرادی که حتی ممکن است لایق آن هم نباشند، هستند.

مبحث احترام گذاشتن در دین مبین اسلام دارای اهمیت بسزایی است و در قرآن کریم نیز بسیار به آن اشاره شده و در آیات و سوره‌های متعدد نیز به سادگی قابل درک و رؤیت است. برای مثال محترم شمردن ماهه‌هایی خاص و

د

محترم شمردن دیگران از تباطی با کوچک و بزرگی آنان ندارد. احترام امسری دو طرفه بوده و امکان ندارد که کوچک‌ترها، صدازدن آنها با همان گونه که کوچک‌ترها با باید و محترم شمردن دیگران از تباطی با او امر غافل شوند.

علاقه اجتماعی مستلزم آن است که ما به قدر کافی با زمان حال تماس داشته باشیم تا به سمت آینده معنی‌دار پیش برویم. مایل باشیم بدهمی و بیستانبیم و توانایی خود را برای کمک کردن به رفاه دیگران و تلاش کردن برای بهبود بشریت پرورش دهیم. فرایند جامعه‌پذیری که با علاقه اجتماعی ارتباط دارد، در کودکی آغاز می‌شود. کمک کردن به کودکان برای یافتن جایگاهی در جامعه و سبک احساس تعلق‌پذیری و همین‌طور توانایی کمک کردن را شامل می‌شود. آلفرد ادلر، روانشناس، علاقه